

Preek 2: Markus 1: 12, 13: “Woestijnervaring”.

Orde van dienst:

Votum en groet

Psalm 80: 1, 10

Wet

GK 161: 1, 3

Gebed.

Voor de kinderen: Zondebok.

Liedboek 539 “Jezus diep in de woestijn”.

Lezen: Markus 1: 9-15

Tekst: Marcus 1: 12, 13

Preek

Psalm 42: 1, 3

Viering Heilig Avondmaal:

Uitleg (Formulier 4)

Geloofsbelijdenis:

Zingen: Liedboek 287: 1, 4, 5 Rond het licht dat leven doet.

Uitnodiging en instellingswoorden.

Zingen bij aangaan: *Psalm 63: 1, 2

*GK 171 Wees stil

*Opw. 520 “Wees mijn verlangen”.

Dankgebed.

Collecte

GK 160 Groot is uw trouw o Heer.

Zegen.

Kinderen: Zondebok.

Dit is de woestijn. Een mooie, maar woeste plek. Hitte en dorst, dorens en distels, kom je daar tegen.

In de woestijn kun je niet leven.

In de dagen van de Bijbel dachten mensen altijd, dat de woestijn de plek is waar de demonen en boze geesten ronddwalen. Het is tenslotte de plek waar de dood heerst.

Het is de bron van het kwaad.

Jullie kennen de “Grote Verzoendag”?

Wie weet wat dat is?

Ja, het is de dag van de verzoening. Van de vergeving.

Op die dag brengen mensen twee bokjes bij de hogepriester. Hij legt zijn handen op het kopje van de bokjes. Zo laat hij zien, dat de zonden van de mensen op de bokjes worden gelegd.

Het ene bokje wordt geslacht.

Het vlees wordt geofferd. Het bokje sterft. De mensen mogen leven.

Het andere wordt de woestijn ingestuurd. De zonden van de mensen worden teruggestuurd naar de verleider, naar de duivel: hij mag ze terug hebben!

De mensen zijn rein.

Gered.

Hebben verzoening met God.

Weten jullie wat dat is? Verzoening?

Zo is Jezus ook de woestijn in gestuurd. Gedreven. God legt al onze zonden op hem.

Wij mogen leven. En we hebben vrede met God.

Dat is verzoening: het is weer goed.

Preek:

Een woestijnervaring.

Misschien kent u dat.

Een woestijnervaring is een periode in je leven, dat je het moeilijk hebt. Dat het leven pijn doet.

Een tijd van ziekte. Weken lang lig je op bed. Of een tijd van depressie: alles is donker. Een periode van rouw als je man of vrouw is overleden. Een tijd van eenzaamheid. Of van pijn in je huwelijk. Een periode, dat je erg gepest bent. Beschadigd. Of een tijd waarin je om je geloof vervolgd wordt. Je bent op de vlucht. Alles kwijt. Overal is het koud en onveilig.

Een jongen in Heerle pleegt zelfmoord nadat hij maandenlang op school is gepest.

Woestijnervaring.

Alleen met jezelf en je eigen gedachten. Zelfs zonder mobieltje! ;-)

Het leven lijkt op een woestijn. Land van eenzaamheid. Van dorren en dood. Van demonen en dorst.

In die woestijn kun je twee dingen doen.

Dia.

Of je zegt God vaarwel. Want waar is God als je hem nodig hebt?

Of je beseft, dat je juist Hem het meeste nodig hebt .

Ook Jezus kent zo'n woestijnervaring. Letterlijk.

Jezus is gedoopt in de Jordaan. De hemel breekt open boven hem en de mooiste woorden klinken: "Jij bent mijn geliefde zoon, in jou vind ik vreugde!".

Maar meteen daarna drijft de Geest hem de woestijn in en de hel breekt over hem los.

Jezus. Zoon van God. Messias. De grote Koning.

Hij komt het leven helen. Ziekten en kwaad uitbannen. De vrede terugbrengen. Aan alle oorlogen een einde maken. Het wordt een eeuwig jubeljaar!

En wat gaat Jezus nu als eerste doen?

Gaat hij in grote zegetocht naar Jeruzalem? Omringd door engelen en bewonderaars? Op weg om Herodes te verdrijven en de Romeinen? Op weg naar de troon? Komt de vrede terug?

Nee, Hij wordt door de Geest de woestijn ingedreven. In de armen van satan.

Letterlijk: uitgeworpen.

Zoals de zondebok op Grote Verzoendag de woestijn in gedreven werd.

En daar begint een gevecht. De woestijn wordt een slagveld.

Een gevecht tussen Jezus en satan.

Tussen de koning van het licht en de vorst van de duisternis.

De satan is dus echt. En geen mythe.

Dat is in onze Nederlandse cultuur natuurlijk heel vreemd. Het is al raar als je in God gelooft of een hemel. Maar je bent wel heel raar als je in een duivel gelooft. Een duivel of satan zie je alleen in sprookjes of rare films. Het is fantasie.

Maar: de Bijbel neemt satan serieus. Hij is echt.

En dat zie je toch ook terug in de wereld om je heen!?!

Mensen weten wat goed is. Wat waarheid is en liefde.

En toch: mensen kunnen liegen en kwaad doen. Mensen kunnen jaloers zijn en pesten.

Daarbij is er een kwaad, er zijn leugens, die daar bovenuit gaan. Een kwaad groter dan mensen. Zoals ISIS. Waar mensen kelen doorsnijden van onschuldige mensen. Er zijn verleidingen, zo sterk, dat mensen daardoor vernietigd worden.

Om je heen zie je de tegenstander van God bezig. Voel je zijn verleidingen.

De bijbel is dus heel reëel: het kwaad heeft een bron, een wortel. Satan.

En Jezus is gekomen om het kwaad uit te roeien.

Hij begint bij de wortel. Bij de verleider zelf.

De Geest drijft Jezus in de woestijn. Het land van duivels en demonen.

Van eenzaamheid en dorst. Veertig dagen lang.
Niet een uur of een dag en dan ben je er doorheen. Nee, veertig dagen. ` Veertig dagen.
Zolang was Mozes op de berg. Zolang was ook Elia in de woestijn.

En veertig dagen lang zuigt satan aan zijn vertrouwen op zijn Vader in de hemel.: “Heb ik het goed gehoord, Jezus, heeft de Vader jou lief? Waarom laat hij je dan hier in de woestijn? Lijd je honger en dorst? Red jezelf en maak van die stenen broden en eet! Je bent toch een zoon van God!”.
Maar Jezus wist, dat hij daarmee het vertrouwen in zijn Vader juist zou beschadigen. Want als hij zoon van de Vader is, dan geeft Hij mij wel wat ik nodig heb. Al is het manna of water uit de rots. Even later neemt satan Jezus mee naar een hoge berg en toont hem de pracht van de koninkrijken van deze wereld en zegt: “Kniel voor mij, Jezus, en ik geef je al de koninkrijken van deze wereld!”.
Alsof satan de Schepper is.
Alsof er een omweg om Golgotha heen lag.

Adam viel al na één verleiding.
En hij had een nog wel een paradijs om zich heen. Een paradijs en een vrouw, die de goedheid van God uitstraalden. Geen reden om te wantrouwen aan God. Geen reden om te denken, dat God hen klein wilde houden of hen het echte geluk niet gunde.
En toch geloofden zij de woorden van satan, wantrouwden God en grepen naar een groter geluk. En braken daarmee het hart van God.
Jezus is in de woestijn. Land van dorren en dood. Veertig dagen lang. En in die veertig dagen zuigt satan aan Jezus' vertrouwen.
Maar Jezus blijft staan. Als een koning.
Klemt zich vast aan de woorden van zijn Vader. Vertrouwt hem.
Want God kan manna geven en water uit de rots. Heel Israël weet dat.
Dus vertrouwt Hij op zijn Vader. Al duurt het veertig dagen en is er alleen maar dood om hem heen. Hij vertrouwt.
Tot op het kruis.
Zelfs in die eenzaamheid, die woestijnervaring aan het kruis, bidt Jezus: “Vader, in uw handen leg ik mijn geest”.

Na veertig dagen keert satan zich van Jezus af. Jezus' liefde voor zijn Vader was hem te sterk. Hij zal het later nog vele malen proberen. Tot op het kruis.
En dan schrijft Markus: “Hij leefde te midden van de wilde dieren en engelen zorgden voor hem”.
Jezus is meester over de dieren.
Heer van de engelen.
Hij is de Zoon van de allerhoogste God!
Daar staat Jezus, midden in de woestijn, maar hij staat daar als een Adam in het paradijs. Midden tussen de wilde dieren en de engelen. Hij heeft satan overwonnen. Is niet gezwicht voor zijn verleidingen. Het is een belofte: hij brengt het paradijs weer terug!
Zo is het begonnen. Begonnen.
Het is nog maar een begin. Een belofte.
De engelen trekken zich weer terug in de hemel. De wilde dieren blijven wild en verscheurend. De woestijn rukt op.
De weg naar Golgotha is nog maar net ingeslagen. Satan zal steeds weer met grote kracht terugkomen. Met spot. Verleidingen. In de wilde kreten van bezetenen. In de duisternis van het kruis. Er komen nog veel woestijnervaringen.
Ik zei al.
Die kennen wij ook. Tijden van eenzaamheid. Ziekte. Gepest worden. Pijn in je huwelijk.
Woestijnervaringen.
In die woestijn kun je twee dingen doen.

Of je zegt God vaarwel. Want waar is God als je hem nodig hebt?
Of je beseft, dat alles tijdelijk is en dat je Hem het meeste nodig hebt .

De satan wil dat je het eerste doet.

Denk aan Job op zijn vuilnishoop. Alles is hij kwijt. Zijn vee, zijn vrouw en zijn kinderen en gezondheid. Dan zegt zijn vrouw: "Zie je niet dat God onrechtvaardig is!? Zeg God vaarwel en sterf!".

God wil dat je het tweede doet.

Soms leidt hij je in de woestijn.

Want de woestijn is de plek waar je niet kunt leven, als God niet voor je zorgt.

Daarom zond Hij zijn volkje Israël uit Egypte in de woestijn. Het moest leren, dat alles van Hem komt. Hij gaf manna. Water uit de rots. Bescherming tegen vijanden. Hij is in dit gebroken leven de bron van leven en blijdschap.

In dit leven wordt brood oud en bronnen drogen op.

Zelfs het mooiste huwelijk is nog maar een flauwe reflectie van het geluk en de liefde die God ons wil geven.

De woestijn is de plek waar je wel gedwongen wordt om naar de diepste fundamenten van je leven te kijken. Is dat geld, aanzien, je uiterlijk, je bedrijf, je vrouw, je carrière....

Want vaak doen mensen dat pas, als er verder niets meer is.

Als alle andere bronnen dichtzitten.

Ik weet nog van een man, die een lieve vrouw had en lieve kinderen. Een goede baan. Lid van de kerk.

Maar hij was verslaafd geraakt aan gokken.

Hij wachtte steeds weer op het grote geld.

Maar hij verloor alleen maar. Kreeg er een drankprobleem bij en verloor daardoor ook zijn werk. En toen raakte hij ook zijn vrouw en kinderen kwijt.

Hij zat in zijn eentje op een flatje drie hoog. Een woestijnervaring.

Hij zag wat hij kwijt was.

Hij had zoveel spijt.

En het enige wat hij nog kon, was: naar God toe.

Hij vond bij hem vergeving, blijdschap en hoop.

Maar let op: al die jaren had hij eerst voor allerlei andere bronnen van geluk gekozen. Geld, drank,... en pas toen die bronnen dicht zaten opende hij zijn hart pas echt voor God.

God was zijn laatste strohalm.

En de almachtige God wilde dat nog zijn ook!

Stel je voor: God aanvaardde hem ook al had die man in zijn leven te kennen gegeven dat hij aan alles de voorkeur gaf boven hem!

God was de laatste keus. Laatste strohalm.

En wat gebeurde er?

De Here keerde zich naar hem toe. Aanvaardde zijn berouw. Schonk hem vergeving en hij mocht opnieuw beginnen.

Dit zegt alles over onze God. Hij is niet trots. Hij buigt. Vernedert zich. Wijst ons niet af, maar buigt zich diep ons leven binnen en geeft ons handenvol van zijn goedheid.

"Kijk, zijn geliefde zoon loopt in de woestijn. Eenzaam en beschadigd. Kijk, hij hangt aan het kruis! Hij vernedert zich. Hij wil zelfs onze laatste strohalm zijn. Welke almachtige God wil dat?!".

Kijk maar goed naar de tekenen van brood en wijn.

Zo is uw God.

Hij wil zelfs je laatste strohalm zijn.

Hij wil het paradijs voor je openen! En dit zijn de sleutels: brood en wijn.

Amen.